

İNAT VE SABRIN BULUŞMASI: ECZ.AHMET YÜKSEL URAS

Eczacılık alanında yürütülen mücade-
lenin ciddi bir inat ve sabrı gerektirdi-
ğini, örnek yaşamıyla genç kuşaklara bir
tarih bilinci olarak aktarmaktadır. Pratik
hayatından aktardığı bu deneyim örgüsü-
nü genç kuşak eczacıların daima hatırla-
yacağından kuşku duymuyoruz.

Ahmet Yüksel Uras, 1991-1995 yıllarında göreve gelen 27.Dönem Merkez Heyetine Başkanlık yaparak anılarımızda iz bırakan meslektaşlarımızdan birisi olmuştur.

Dünyada yaşayan tüm canlıların fani olduğu bilinir. Günü geldiğinde her insan ebedi uykusuna çekilir. Tüm bu kaçınılmazlıklar insanoğlunun değişmez kaderidir. Soru şöyle sorulabilir: İnsan yaşamını yitirdikten sonra, içinde bulunduğu toplumsal ilişkiler alanında yaşamaya devam edebilir mi? Sözü edilen paradoksal sorudur, ama bu soruya "evet" cevabı verilebileceğini biliyoruz.

Çünkü yaşamını yitirip giden pek çok insan, geride bıraktığı pek çok insan üzerinde unutulması kolay olmayan izler, etkiler bırakarak aramızdan ayrılır. Bu tür insanların anılarda yaşatılmasının sırrı nedir? Kanımca bu insanlar, içinde buldukları sosyal kategorinin ihtiyaçlarına, evrensel değerlerine, insanoğlu için gerekli olan basit ve temel niteliklere en açık en yalın cevapları, çözüm yollarını ürettikleri için anılarda yaşama hakkını kazanabilmektedirler.

Geçmişteki Başkanımız, meslektaşımız, Ecz.Ahmet Yüksel Uras aramızdan ayrılıp gitmiş olmasına rağmen, hala anılarımızda yaşamaya devam etmektedir.

Ecz.Ahmet Yüksel Uras, 1934 yılında Gaziantep'de doğdu. O yıllarda küçük kentlerin gençleri, büyük şehirlerdeki üniversitelere girebilmek için çok fazla çaba göstermek zorundaydılar. Ahmet Yüksel Uras bu başarıyı gösteren sayılı gençlerden birisiydi ve İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'ni kazanarak mesleğe ilk adımını atmış oldu. İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nden mezun olduktan sonra Tarsus'ta Lokman Eczanesi'ni açarak serbest eczacılığa başladı. Eczacılığının 30.yılında Türk Eczacıları Birliği'ne başkan oldu. 30 yıl boyunca hemen hemen tüm TEB genel kurullarında Mersin Eczacı Odası'nın temsilcisi olarak görev almıştır. Bu süre zarfında, iki dönem TEB Yüksek Haysiyet Divanı üyeliğinde bulundu. 1977 yılında kurulan İçel Eczacı Odası'nın ilk başkanlığını yaptı. 1989-1991 yıllarında TEB Merkez Heyeti üyeliğinde görev aldı.

Mesleğinin dışında da sosyal yönü gelişmiş bir kişiliğe ve aktiviteye sahipti. 1977 yılından başlayarak dört yıl boyunca Tarsus Sanayi ve Ticaret Odası Başkanlığı görevini yürüttü. 1982 yılında Rotary Kulübü'nün kurucuları arasında yer aldı ve ilk başkanı olarak görev yaptı.

Folklorik kültürün ve turizmin gelişmesi içinde önemli çabalar göstererek, Çukurova Kültür Sanat Turizm ve Eğitim Vakfı'nın (KETSAV) kurulmasına öncülük ederek Denetleme Kurulu Başkanı oldu.

Böyle renkli bir kişiliğe sahip bir şahsiyetin mesleğini geliştirmek için meslek örgütü içinde yaptığı, mücadelelerin bir bölümünü kendi aktarımına kulak verelim:

“Efendim, anı deyince, tabii, hele ki, meslek örgütü içerisinde bir ömrünüzü geçirirseniz, anı o kadar çok olur ki; Azmi bey anlatırken (Ecz.Azmi Kerman kastediliyor) İstanbul'u düşünüyorum; 1956'da ilk kongre yapılmış, 1957'de, Cağaloğlu'nda Ortaklar Han'da olağanüstü bir kongre olmuş. Tabii, o zaman bir şey hissettim; bilmiyorum, Azmi Bey, kapıyı vurarak girmiş; ama biz o zaman Aydın Tansan ile beraber fakülte deyiz ve IPSF'i kurmak için çalışmalar yapıyoruz. Bu arada da, büyük kongreye, eczacılık fakültesinden öğrenci davet ederlerdi, ben de bunlardan biri olma bahtiyarlığına ermiş kişilerden birisiydim.

Azmi Bey'in söylediği gibi, uzun yıllar, TEB Merkez Heyeti'nin oluşumu sanayicilerden teşekkül etmiştir. Sebebi de ilaç fiyatlarını TEB veriyordu. O zamanki yasada İstanbul'da ikamet etmek mecburiyeti vardı seçilebilmek için. Bu, bize, biraz anti demokratik geliyordu; daha genciz, Anadolu dan geliyoruz, Türkiye'deki bütün eczacıların seçme ve seçilme hakkı olmasını istiyoruz. Birlik merkezinin Ankara'ya taşınmasını istiyoruz. Daha merkezi olur diye. Hiç unutmuyorum 1976 veya 78 kongresinde, ilk defa, ikametgahı İstanbul'da olmayan bir arkadaşımızı Merkez Heyeti'ne sokmuş-tuk. Bunun da sebebi, biz meslek örgütleri olarak, yasa tadili için anayasa mahkemesine gitme hakkımız yoktu; ancak, yasayı çiğneyecegiz ki mahkeme yoluyla gidebilelim şeklinde düşünüldü ve o zamandan bir mücadele başladı. Fakat, şöyle düşünüyorum; bir de Osmanlı Eczacılığını düşünüyorum ve bugünkü geldiğimiz 1996'yı düşünüyorum; bir çok şeyde anılar oluyor, hayat geçiyor,

ömür geçiyor; ama, sorunlarımızın da aynı yerde patinaj yaptığını görüyorum ben.” (TEB Arşivi)

Ahmet Yüksel Uras böyle diyerek yürütülen mücadelenin ciddi bir inat ve sabrı gerektirdiğini genç kuşaklara bir tarih bilinci olarak aktarmaktadır. Pratik hayatından aktardığı bu deneyim örgüsünü genç kuşak eczacıların daima hatırlayacağından kuşku duymuyorum.

Ecz.Ahmet Yüksel Uras, eczacılık mesleğinin gelişmesi, onurunun yüksekte tutulması konusunda adanmış bir yaşamı temsil etmektedir. Yarım asra yaklaşan bir mücadele geçmişiyle, meslektaşlarına örnek bir önderliğin timsali olarak iz bırakıp aramızdan ayrılmıştır. Anısı, daima eczacılık camiasında yaşayacak ve yaşatılacaktır.

insanlar, içinde buldukları sosyal kategorinin ihtiyaçlarına, evrensel değerlerine, insanoğlu için gerekli olan basit ve temel niteliklere en açık en yalın cevapları, çözüm yollarını üretebildikleri için anılarda yaşama hakkını kazanabilmektedirler.